

kunde gaa over i visse Livsstillinger, hvor der kræves et større Maal af Kundskaber. Jeg har ikke talt om noget saadant; jeg har kun sagt, at Underofficersskolen giver en solid Udvikling med Hensyn til de Fag, der ere brugelige under alle Forhold. Jeg vil kun gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at de paa denne Skole lære Regning, Skrivning og Læsning i saa stort Omfang og paa en saadan Maade, at de godt kunne udfylde en Mængde almindelige borgerlige Pladser, og til saadanne er det altsaa, at de benyttes. Til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) skal jeg sige, at jeg glæder mig over, at han er bleven saa indigneret. Naar han talte saa stort, som han gjorde, om disse Spørgsmaal og med en saadan Alvor om de forskellige Forhold, som skulle være saa slemme ogsaa oppe i den By, som jeg og han ikke bo langt fra, skal jeg indrømme, at jeg ikke har hørt noget om, at der under Oberstløjtnant Sønderøxes Regimente skal være foregaaet noget saadant mærkeligt. Naar det ærede Medlem fremdrager sligt her, synes jeg, det skulde have en bestemt Adresse til dem, som har udført noget saadant, saa at man kunde se, at det var saa inhumant, som han vilde gøre det til. Jeg mener i det hele taget, det som jeg har udtalt, om vore Underofficerer i sin store Almindelighed. At der er braadne Kar i alle Lande, det er jo i sin Orden, det kan der ogsaa være blandt Folketingsmændene; men der udfra kan man ikke bedømme Helheden. Naar man f. Eks. taler om Folketingsmændene i det hele taget og siger, at det er en Samling af intelligente og dygtige Mænd, saa tænker man jo ikke derved paa, om der kan være en eller anden, som der er noget at udsætte paa. Jeg tror derfor, at man med Bestemthed kan sige, at vor Underofficersstand, særlig, som det er fremhævet, i Sammenligning med Fortiden, er i Besiddelse af de gode Egenskaber, som jeg har tillagt den, og det fastholder jeg, indtil det ærede Medlem med faktiske Grunde kan faa mig bort fra denne min Opfattelse. Imidlertid er der fremkommet 3 Ting, som lod til at være Hindringer for, at denne Lov kan sætte sin Frugt. Det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen) var næsten ved at bebrejde mig, at jeg ikke havde taget den menige Mands Lønning med. Jeg gik ud fra, at der var talt saa meget her for den Sag, at jeg ikke behøvede at fremhæve det, men hvis han vil have mine egne Ord derfor, nu velan,

saa vil jeg sige, at jeg er en saadan Ven af denne Sag, at jeg ikke en Gang for at føre den igennem i dette Øjeblik, om det skulde være, vilde forlange en saakaldet Værneskat eller noget lignende. Efter hvad vi have hørt nu, saavel under Finanslovens 1ste Behandling som her i Dag, vil det for øvrigt undre mig, om den højt ærede Krigsminister ikke greb til og sagde: Efter de fremkomne Udtalelser vil jeg bede om at faa de meniges Lønninger forhøjet. Jeg gad se, om der var en eneste, der vilde vige tilhage fra at være med dertil, og det endog uden Betingelser. Der er ganske vist nogle, der have stillet Betingelser, eller have prøvet derpaa, men lad os faa Sagen frem, og lad os se, at vi ikke alene skulle staa og slaa om os med de gode Løfter osv., medens der dog lukkes en Smule Dør op hist og her for at slippe derfra. Det ærede Medlem for Hjørring (Jungersen) udtalte før og ogsaa nu, at det, det gjaldt om, var, at samtidig med eller før vi fik denne Lønningsforbedring, skulde vi have vedtaget Forslaget om Lønninger ved Søværnet, men jeg vil blot gøre opmærksom paa, hvilken Gradsforskul, der var mellem de Udtalelser, der kom fra den ærede Marineminister og fra det ærede Medlem om denne Sag. Enhver, der er interesseret i Sagen, maa sige til sig selv, at har det ikke været muligt for de to Herrer, der i mange Aar have været Spiderne med Hensyn til Militærvæsenet paa Flaadeomraadet, at komme frem med et Forslag, som vi andre kunde faa at se, saa faa vi det vist heller ikke i denne Samling, og at stille en saadan Betingelse er det samme, som om det ærede Medlem vilde sige, at Underofficererne faa ikke noget i Aar. Men nu gik det ærede Medlem et Skridt videre og sagde, at dersom dette Lovforslag ikke gaar igennem, saa er det paa Grund af Fortidens Synder. Gud bevares, Fortidens Synder! Skulle vi til at have alle dem med, inden vi komme til at give Underofficererne højere Lønninger? Skal hele den Klasse, som ærede Medlemmer fra alle Sider have indrømmet virkelig trænger til at have en tilbørlig Løn for det Arbejde, den gør, staa og vente, fordi vi have en hel Mængde Synder paa forskellige Omraader? Jeg antager, at det ærede Medlem nærmest tænker paa de Synder, som de militære Autoriteter have gjort sig skyldige i her i en Del Aar, men det synes jeg dog, er for Smed at rette Bager. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem ikke er nær saa slem, naar vi